

dyrlægen og de to Departementschefer opførte hver med 1 Heste. Der er foreslaaet Tjenesteheste til 3 Kompagnichefer ved Ingeniørregimentet, idet foruden Brokompagniets Chef tillige Cheferne for de 2 Telegrafkompagnier ifølge deres Tjenestes Natur bør være beredne. Man har paatænkt at gjøre Fodfolkets Kapitainer beredne under de større Øvelser, hvilket vil kunne ske, naar Heste afgives af Rytterregimenterne. Til at passe disse Heste vil det da være nødvendigt at indkalde et vist Antal Folk, som ere øvede i Hesterøgt, og som kunne tages af de Trainsoldater, der kunne indkaldes i Genhold til § 15 f. Paa lignende Maade vil man kunne forholde sig med Forstærkningens høiere Officerer i de Tilfælde, hvor de nødvendig maa være beredne.

Antallet af Stamheste for Artilleriet er temmelig usforandret fra, hvad der tidligere har været foreslaaet; men medens man tidligere har tænkt sig, at 40 Heste for hvert Regiment vare tildele dette Reserverebatteri, ere i nærværende Forslag de samme Heste fordelte til de 3 Liniebatterier, saa at hvert af disse faar 92 Heste, et Antal, der ogsaa bedre end det tidligere foreslaaede Antal, 79, svarer til det Krav, der maa stilles, nemlig at Batterierne have et saa stort Antal Stamheste, at de kunne rykke ud med Kanonlinien bespændt.

Bornholms Væbning.

§§ 135—140.

Denne Institution er bleven beholbt i nærværende Forslag med samme Ordning som den nu har efter Hærløven af 1867. Naar den i tidligere Revisionsforslag har været foreslaaet ophævet, var det udelukkende af økonomiske Hensyn, og det var i Motiveringen udtrykkelig udtalt, at det navnlig af Hensyn til Væbningens smukke Historie meget maatte beklages, at man ikke kunde foreslaa den bibeholdt. Da imidlertid den aarlige Udgift til Væbningen ikke andrager nogen meget stor Sum, omtr. 27,000 Kr., da man, hvis Væbningen ikke bevares, neppe vil kunne faa nogen Hjælp til Landets Forsvar fra de paa denne Ø værende Værnepligtige, efter som de sandsynlig ville blive forhindrede i at møde andetsteds efter stet Indkaldelse, og da man tværtimod, hvis der intet lokalt Forsvar er paa Øen, under visse let indtrædende Omstændig-

heder vil kunne blive nødt til, paa Grund af Øens strategiske Betydning, at detachere Tropper derover paa det øvrige Forsvars Besøstning, har man anset det rettest at bevare Væbningen.

Landstormen.

§ 141.

For som sidste Ressource at kunne benytte den vaabensføre mandlige Befolkning, som ikke hører til Linien og Forstærkningen, har man foreslaaet Landstormen organiseret, saaledes som det er antydet i § 141.

Vortset fra, at der dog kan tænkes Tilfælde, hvor et Land under Kampen for sin Eksistens bliver nødt til at sætte sine sidste Ressourcer ind i denne Kamp, og det da er heldigt, hvis der er nogen, om end kun en svag Organisation af disse sidste Kampmidler, har man anset det for ønskeligt, at der paa den i Paragraphen antydede Maade blev givet Befolkningen Leilighed til at vise, hvorvidt der hos den er en saadan Interesse for Landets Forsvar, at Afdelinger med for største Delen selvvalgte Befalingsmænd, som tilbøds selv ere Herrer over deres Øvelser, og som altsaa væsentlig saa Karakteren af frivillige Afdelinger, kunne udvikle sig til at faa nogen større Betydning for Landets Forsvar.

Det Resultat, man saaledes kom til, vilde formentlig kunne faa en afgjørende Betydning ved Besvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark og dets Befolkning egner sig for Anvendelsen af et helt andet Grundlag for Forsvarsvæsenets Ordning, end det, man hidtil har benyttet, hvilket andet Grundlag de Sagkyndige stedse have fraraadet, medens det til Gjengjæld er blevet anbefalet af ansete Politikere.

De sandsynlige Udgifter til Hæren for 1 Aar ville ifølge nærværende Lovforslag i Forbindelse med Lønningsloven af 25de Juli 1867 blive lidt over 9,000,000 Kr.

Udgifterne til Krigsministeriet, til Generalstabens topografiske Afdeling og i særlige Anledning ere holdte ude af Betragtning som uafhængige af Hærløvens Revision.